

Natuurrijk Tespelduyn

Tespelduyn heeft niet alleen golfplezier hoog in het vaandel staan, maar ook duurzaamheid. Beide ambities zorgen ervoor dat de baan er altijd goed verzorgd en prachtig uitziet. We noemen dat **Natuurrijk Tespelduyn**. Veel golfers genieten dan ook niet alleen van het golfen, maar ook van de mooie gevarieerde natuur rond de baan. In 2019 zal elke maand een golf(st)er uitleggen wat **Natuurrijk Tespelduyn** betekent en welke wensen er nog leven.

Wie?

Sportief en enthousiast, dat is Lieskina Brouwer. Na een carrière in de verpleging, heeft ze op bij Spartaan in Lisse veel sporters begeleid. Maar ook de natuur heeft haar interesse: dieren in het algemeen, vogels meer specifiek en de laatste tijd ook de planten. Vooral de stinzenplanten hebben haar gepakt. Lieskina is dan ook vaste deelnemer van de natuurwandelingen op Tespelduyn.

Hoe lang ken je Tespelduyn al?

Sinds 6 jaar is ze aan het golfen. De eerste jaren nog wat los vast, heel af en toe op Spaarnwoude met haar partner, maar sinds 2018 op Tespelduyn. Ze was door iemand geïntroduceerd en vond het een mooie baan met fanatieke leden. "Met name de driving range vind ik een fantastische oefenterrein." Ook het feit dat er veel wedstrijden georganiseerd worden voor elk niveau sprak haar enorm aan. Zo leer je van veel verschillende mensen hoe je je spel kunt verbeteren en word je steeds beter. En bovendien is het een mooie manier om veel mensen te leren kennen.

Het mooiste plekje op Tespelduyn?

Dat is het bos tussen parkhole 2 en hole 6. Het is een oud bos, met veel verschillende bomen. Je ziet er nog de sporen van de oude duinwallen. Tussen de bomen groeien veel verschillende planten en in het voorjaar natuurlijk de bollen en stinzenplanten. Maar ook voor de vogels is het een paradijs. Als je er doorheen loopt in het voorjaar hoor je heel veel verschillende vogels, het is soms gewoon een concert. "Ik word daar blij van."

De andere favoriete plek is bovenop de terp. Je kunt zo ver kijken, elke kant op. En dan in het voorjaar met al die kleuren van de bollen! Prachtig.

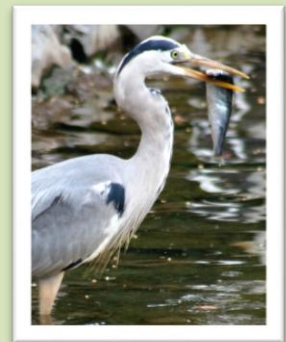
Een bijzondere natuurervaring?

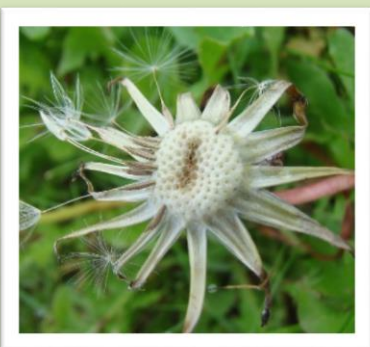
Dit jaar was dat het Patrijzenpaartje. Heel vaak zag je ze met z'n tweeën scharrelen tussen alle veldbloemen en grassen op de terp naast Hole 5. Zaadjes pikkend, zachtjes "pratend" met elkaar. Een heel kenmerkend geluid, beetje krassend. Duidelijk herkenbaar als je het eenmaal weet.

En dan hebben ze ook nog jongen gekregen! Ro heeft ze gezien, maar ze waren wat schuw! Ze wilden niet zo goed op de foto.

En een andere bijzondere ervaring was een reiger, die een redelijk grote vis verorberde. Eerst stond hij daar met de vis dwars in de bek. De vis nog wat spartelend, maar de reiger trok zich er niets van aan en bleef doodstil staan. Toen strekte hij zijn nek opeens, schudde even met zijn hoofd en opeens was de vis een kwartslag gedraaid en schoof zomaar in de lengte de keel van de reiger in. Je kon de vis gewoon volgen in de hals. Fascinerend.

Wat zou er moeten veranderen?

Lieskina geniet van alle veldbloemen, vooral op de terp wordt het steeds mooier en wilder. Ook al zijn de bloemen op een gegeven moment uitgebloeid, dan kun je nog genieten van al die verschillende vormen van de zaaddozen. Je moet leren kijken, dan zie je steeds meer. Dus graag zo houden.

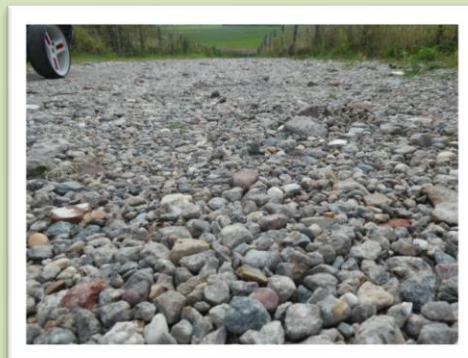
Ook de hommels, bijen en vlinders genieten ervan. Die zijn klein en bewegen de hele tijd, ze zijn daarom soms moeilijk te zien. Blijf even wachten en je zult versteld staan.

De natuurwandelingen zijn ook leuk. Je kijkt op een andere manier naar de baan. En van een gids leer je elke keer weer iets nieuws.

“Ik kan ook erg blij worden als ik Adrianus lekker bij hole 1 in het zonnetje zie liggen, naar alle tevredenheid. Vaak zijn het de kleine dingen, die het leven kleur geven.”

Tenslotte pleit ze er nog voor om op de paden van de terp wat kleinere stenen neer te leggen. De grote keien, die er nu gestort worden, zijn slecht voor je enkels. Je zwikt er soms door en de trolley blijft steken. “Idee om een gootje naast het pad te maken, zodat het water af kan lopen?”

Maud van der Veen